

щото наченжль Гиберій, и не щълъ да остане на дырѣ отъ стремленія та на брагородныя си братъ. Народъ тѣ избралъ Каія за трибунъ, и тогази Кай далъ обширность на свое то бурно краснорѣчіе. Въспоминанія та за брата му, народна та нужда, която гледалъ съсъ собствены тѣ си очи, негодованье то за дѣто толкови много усилія за народно то облегченіе оставали напусто, — сичко туй распаляло го до изстѣпленіе, и когато говорялъ той на народа, гласъ тѣ му, погледъ тѣ му, самы тѣ му движенія были испълнены съ таквази увлекателна сила, щото самы тѣ му врагове, веднѣжь, были докачены до сълзы. Ни единъ трибунъ не былъ ѣще тѣй дѣятеленъ. Той предложилъ нѣколко законы, които давали на народа власть и много привилегіи; когато тѣзи предложенія были пріеты, той наблюдавалъ за тѣхно то испълнянье съ пригодаванье достойно за очудванье. Съ единъ отъ тѣзи законы са подтвърдявало, щото оскъдны тѣ гражданы трѣбало да получаватъ хлѣбъ на евтана цѣна; съ другій щото ни единъ гражданинъ да не може да бѣде оскъденъ на смърть, безъ съизволеніе то на народа; съ третій — щото сенать тѣ не трѣба за напредъ да сѣди господарственны тѣ престѣпницы. Той побудилъ за да построжтъ въ Италія голѣмы и великолѣпны пѣтища, съ тѣзи особенно цѣль, щото народъ тѣ да има работа, въ завоюваны тѣ страны той основалъ новы градове, за да са населятъ въ тѣхъ бѣдны тѣ гражданы.

2.

Въ време то, когато Кай пѣтувалъ въ Африка, за да основе тамъ новъ градъ, знатны тѣ употребили сичко то си вліяніе, за да са не избере той вторый пѣтъ трибунъ. Тѣ раздали пары на народа, направили по нѣщо си въ негова угода и при туй увѣрявали, че желяжтъ добро то за народа, а че Кай напротивъ ище да стане тираннъ, — което, безъ съмнѣніе, никой не ще стѣрпи.

Заведнѣжь, слѣдъ завръщанье то на Каія въ Римъ свѣршилъ са срокъ тѣ на трибунска та му служба, а